

Uzdravující armáda

Tomáš Korčák

Nedávno jsem při modlitbách viděl obraz přicházející armády uzdravujícího Božího lidu. Tato armáda sestávala ze tří skupin:

První (ze začátku nejpočetnější) byla tvořena z lidí, kteří měli v srdci neustále rostoucí touhu po tom, aby se projevovala zde na zemi Boží sláva skrze uzdravování nemocných, jako tomu bylo v evangeliích a Skutcích apoštolů. Vidí, že hláсанé evangelium je Boží mocí a že víra druhých nemůže být založena na lidské argumentaci, ale na moci Boží (viz 1K 2,1-5; 4,20).

Druhá skupina (stále rostoucí) sestávala z lidí uzdravených Boží mocí. Ve svém osobním zápase skrze vytrvalou víru v Pánovo slovo a jeho dílo na kříži zvítězili a to, co dostali, dávají dál. Jsou to lidé, kteří mají ve svém životě ohromné bohatství a skutečný poklad - prozkoušenou víru. Jak i Petr říká: **Proto jásáte, i když jste nyní nakrátko, je-li to nutné, zarmoucení rozličnými zkouškami, aby osvědčenost vaší víry, vzácnější než pomíjející zlato, jež je zkoušeno ohněm, byla nalezena k chvále, slávě a cti při zjevení Ježíše Krista.** (1P 1,6-7) Jak si udržet vírou získané uzdravení jako dědictví z Kristova kříže? Tak, že jako Ježíšův učedník zůstávám ve Slovu a modlím se za nemocné (viz J 8,31-32; Mt 10,8). V knize Zjevení se píše o těch, kteří **vítězí** (viz Zj 2,7.11.17.26; 3,5.12.21; 21,7). To jsou lidé, kteří se dokážou poučit i z proher, nevzdají se a zápasí, **dokud** jim Bůh nepožehná (viz Gn 32,27).

Třetí skupinu tvořili lidé, jimž někdo z blízkých předčasně kvůli nemoci odešel z tohoto světa (tato skupina se postupně v poměru k druhým zmenšovala). Zde se nacházeli někteří silní bojovníci, kteří porozuměli principu odškodnění od nepřítele, který ukradl, zničil a zabil. Tito lidé se nenechali odradit zklamáním a přinášeli Bohu oběť chval podle Abakuka 3,17-19: **I kdyby fíkovník nerozkvetl a na révě nebyla úroda, selhal výnos olivy a pole nevydala potravu, z ohrady zmizel brav a ve stájích nebyl skot, já se budu radovat v Hospodinu, budu jásat v Bohu, který mě zachraňuje. Panovník Hospodin je má síla, činí mé nohy podobné laním, dává mi kráčet po návrších.** Chvála a uctívání pro ně není projevem dobrých pocitů nebo zistných důvodů. Chválí Boha pro Něho samotného. Proto nedali prostor skepsi a srdce jim neztvrdlo nevěrou (viz Mk 16,14).

Když mi bylo asi 19 let, prožil jsem určitou zkušenost a učinil rozhodnutí, které mne určuje až do dneška. Tenkrát jsem se modlil a postil za jednu ženu, co umírala na rakovinu a ona nakonec zemřela. Byl jsem z toho velice zklamán a dezorientován. Při modlitbách jsem se dostal do Boží přítomnosti a učinil jsem

dvě rozhodnutí. V tom bylo naprosto Boží vedení a nějak se to vypálilo do mého ducha. První bylo: *Já tě, Bože, nepřestanu chválit!* A druhé: *Já nepřestanu věřit tvému Slovu!* Mnohokrát jsem si za svůj život připomínal tato rozhodnutí a ta mi pomohla projít i velmi těžkými obdobími. Mám rád životopisy velkých křesťanských mužů a žen, kteří procházeli reálným životem a často i různými velkými těžkostmi a přitom to nevzdali. I my projdeme vším, protože milujeme Pána!

Bill Johnson říká, že ve víře neexistuje neúspěch: *„Mnozí lidé jsou zklamaní, protože jejich sny se nenaplnily. Jsou rozbolavělí a frustrovaní a odmítají zvěst, že věřící má právo snít. **Prodlužované očekávání působí srdci bolest, nicméně to není konec verše. Měli bychom číst dál: ...ale naplněná touha je stromem života (Př 13,12). Existuje vyšší pravda: Když lidé sní, ale nevidí, že se jejich sny vyplňují, razí cestu dalším, kteří sní tentýž sen, a nakonec dosáhnou průlomu, který vyhlíželi. Pro mnohé je těžké najít v tom útěchu, to je však dáno naší mylnou domněnkou, že jde především o nás. Ve víře neexistuje neúspěch. Co se nám zde na zemi jeví jako tragická ztráta, vypadá z nebeské perspektivy jinak. To, co v nebi sklízí uznání, je zde na zemi často zesměšňováno. Když někdo zemře při pokusech uplatňovat víru, lidé často kritizují jeho rozhodnutí jako pošetilé. Málokdo si uvědomuje, že jejich prohra připravuje půdu, v níž někdo nakonec svůj sen uskuteční, protože ona prohra připravovala cestu průlomu.***

Ti, jejichž sny se neuskutečnily, se mohou utěšovat tím, že razili cestu jiným. Sehráli roli, kterou bychom mohli nazvat křtitelovskou. Jan Křtítel připravoval cestu Tomu, který měl přijít. V dějinách bychom narazili na spoustu lidí, kteří neviděli, jak se jejich sny naplňují. Mnozí byli na sklonku svého života přesvědčeni, že neuspěli. Škoda, že si neuvědomujeme, že i když někdo se svým snem neuspěje, klade základ, na němž někdo další uspěje. Někdo sází, jiný zalévá a opět někdo jiný sklízí. Všichni máme důležitý úkol připravit prostor, aby se Králi králů dostalo více slávy. Jde o Něj, nikoli o nás.“ (Bill Johnson: Snění s Bohem - Jak spolupracovat s Bohem na proměně kultury, Juda 2015)

Jestliže zápasíš za uzdravení a ve svém okolí vidíš pouze (nebo převážně) porážku, je pro tebe velice inspirující Žalm 91. Žalmista zde povzbuzuje: **Nebudeš se bát nočního děsu, ani toho, že ve dne přiletí šíp, ani moru, obcházejícího po setmění, ani zhouby, jež ničí za poledne. Po tvém boku padne tisíc, deset tisíc po tvé pravici, k tobě se to nepřiblíží.** (Ž 91,5-7) Strach přitahuje problémy (viz Jb 3,25) a příkaz „neboj se“ je výzvou k tvému aktivnímu rozhodnutí, čemu budeš věřit. V tomto žalmu jsme vyzýváni k devíti činnostem:

- Přebývat v úkrytu Nejvyššího, což znamená být skrytý v přítomnosti Boží a odpočívat v jeho nadpřirozeném pokoji. **V obrácení a ztišení bude vaše spása, v klidu a důvěře vaše vítězství.** (Iz 30,15 ČEP) *Toto je základ jakéhokoliv dalšího boje!*

- Vyznávat svojí víru - říkat to, co o mně říká Bůh ve svém Slovu.
- Doufat a důvěřovat svému nebeskému Otci jako dítě.
- Odmítat nabídky strachu skrze víru a vyznání Božího slova a střežit si svoji mysl před myšlenkami a scénáři, které kradou pokoj.
- Učinit Hospodina, Nejvyššího, jediného Boha, svým příbytkem - to je místo tvé identity - On je v tobě a ty v něm (viz J 15).
- Máš šlapat po hadech a štírech a po veškeré moci nepřítelů a v ničem ti neuškodí (viz L 10,19) - tedy aktivně postupovat proti jakékoli nemoci či jejím příznakům...
- Přilnout k Hospodinu - což je místo rostoucí důvěrnosti, která působí důvěru.
- Poznávat Boží jméno - v uctívání Božích jmen postupně poznávat všechny aspekty Božího charakteru.
- Volat k Bohu s vírou, že on odpoví (viz Žd 11,6).

Ve své knize *Studnice uzdravení (Juda 2008)* zmiňuji proroctví od Patricie Kingové, které vyslovila v roce 2004 o probuzení v uzdravování: *„Přijměte mé povzbuzení a potěšení, říká Pán. Ačkoliv svět je plný zhoubného díla toho zlého, ačkoliv moc hříchu naplnila národy nemocemi a bolestmi, ačkoliv nepřítel přišel, aby kradl zabíjel a ničil, já jsem přišel s životem v hojnosti pro všechny, kdo ho přijmou. Chystám se pozdvihnout úroveň víry v mém těle v nastávajících dnech. Církev povstane ve víře ve velké uzdravující probuzení. Den znamení, divů a zázraků ve skutečnosti již začal. Obzvláště vylíji svého Ducha s uzdravující mocí skrze mladší generaci a oni se budou směle pohybovat v projevech mého Ducha. Dokonce i ti nejmladší z mladé generace budou použiti.*

Do mého těla znovu přijde důraz na vyučování o víře a můj lid bude vyzván mým Duchem postavit se na Boží slovo a již více nepochybovat, ale věřit. Mnoho jednotlivců, kteří mi důvěřují, bojují právě nyní dobrý boj víry za uzdravení své vlastní nebo někoho ze svých blízkých navzdory vší opozici ve viditelném světě. Tito lidé připravují cestu, aby byla vylita moje uzdravující přítomnost. Tito vytrvalí lidé budou použiti k tomu, aby zlomili velký odpor nevěry, který byl vybudován v ponebesí. Bojují dobrý boj a jsou vytrvalí, dokud nedosáhnou velké vítězství. Někteří z nich, podobně jako hrdinové víry z Židům 11, půjdou do svých hrobů ve víře, aniž by viděli projevy hnutí uzdravení ve viditelném světě, ale zanechají za sebou sílu víry, která bude pokračovat a zlomí hradby odporu v ponebesí, dokud se neprolomí uzdravující probuzení. To je vytrvalost svatých.

Prostor pro službu uzdravování, která povstala po celém světě, se nesmírně zvětší a přibude svědectví o zázracích. Dar proroctví a slovo poznání bude také mocně používáno, aby odstartovalo uzdravování. Rozdmýchejte v sobě uzdravující pomazání a pohněte se nyní kupředu, abyste sloužili těm, kdo trpí. Já jsem Hospodin, který uzdravuji.“

S manželkou jsme byli dva roky v modlitebním týmu za Jamese a Michal Ann Gollovi. Oba bojovali mnoho let za uzdravení z rakoviny. Michal Ann však

zemřela a James byl asi půl roku po její smrti zázračně uzdraven (měl rakovinu na neoperovatelném místě). Předešlé proroctví bylo čteno i na pohřbu Michal Ann. Těsně než zemřela, James sloužil v nějaké církvi, kde k němu přistoupil jakýsi člověk a podal mu modrou obálku. Vložil si ji do kapsy saka a pak rychle jel domů kvůli zhoršenému zdravotnímu stavu manželky. Strávil s ní poslední noc života, kdy však již nemohla mluvit. Po jejím odchodu domů k nebeskému Otci James velice litoval, že neslyšel její poslední slova. Duch svatý mu při modlitbách připomněl, že má v saku modrou obálku. Byla v ní kartička s citátem Winstona Churchilla: *Nikdy, nikdy, nikdy, nikdy se nevzdávej!* James má za to, že to byla její poslední slova a že mu to dal sám anděl. Když James v roce 2011 navštívil náš sbor, ptali jsme se ho na tuto zkušenost. Hned vytáhl ze své Bible modrou obálku s tímto citátem (dokonce jsme se s Jamesem vyfotili a já tuto kartičku s citátem držím ve své ruce).

Churchill tuto výzvu vyslovil v roce 1941 ve válce proti hitlerovskému Německu. Přečtěme si to celé a vztáhněme to na všechnu moc temnoty: *Nikdy neustupujte, nikdy, nikdy, nikdy, nikdy, v maličkostech ani velkých věcech, o kus ani o kousek, ledaže byste ustoupili cti a dobrému mravu. Nikdy neustupujte před nátlakem, nikdy se nepoddejte zdánlivě zdrcující převaze nepřítel.*

Vraťme se k mému vidění. Pro celou tuto uzdravující armádu se jakékoli druhy nemocí stávají výzvou k vytrvalým osobním modlitbám s nemocnými. V našem životě je mnoho zápasů, ale i tužeb a snů, které se naplní jako sklizeň našeho zasévání. Ať už je to při zápasu za sebe samého nebo za druhé zaséváme Boží zaslíbení o uzdravování z Písma, povzbuzení, modlitby, chvály, děkování za každé (i drobné) zlepšení a především děkování za to, co pro nás bylo před 2000 lety vydobyto Kristem na kříži. Někdy je potřeba pastýřská péče. Jde o to, abychom věřili a přinášeli přítomnost dobrého milujícího nebeského Otce, který pochybujícím říká: „*Chci, abys byl uzdraven! Žij!*“ (viz Ez 16,6; Mt 8,3; Ž 118,17; J 10,10)

Pavel říká: **Nemylte se (doslova: nebuďte sváděni), Bohu se nikdo nebude vysmívat. Co člověk zaseje, to také sklídí. Kdo zasévá pro (doslova: do) své tělo, z těla sklídí zkázu; kdo zasévá pro (doslova: do) Ducha, z Ducha sklídí život věčný. V činění dobra neochabujme; nezemdlíme-li (nebo: nevzdáme-li se), budeme ve svůj čas žnout. Tak tedy dokud máme čas, čiňme dobro všem, zvláště však těm, kteří patří do rodiny víry.** (Ga 6,7-10) Je tedy potřeba zasévat doslova do ducha. Božská sklizeň potřebuje duchovní zasévání. V našem znovuzrozeném duchu jako v děloze roste semeno zaslíbení. Trpělivě zaséváme, vytrvale zaléváme, nevzdáváme se pro neúspěchy a vyhlížíme sklizeň. Abychom mohli sklízet, musíme vytrvat. Ten, kdo zasévá do svého těla a je určován pouze tím, co vidí jeho přirozené smysly, velmi brzy a velmi lehce svůj zápas vzdá. Neochabneme, když vytrvale zaséváme do svého ducha Boží zaslíbení a když máme před očima vidění sklizně. Služba druhým evangeliem, pomocí a povzbuzením je duchovním zaséváním, které přinese sklizeň.

Následuje několik biblických tezí o moci semena, nad kterými je dobré rozjímat:

- Dobré semeno je Boží slovo a synové Království (L 8,11; Mt 13,37-39; L 8,15)
- V Božím království všechno, co zemřelo samo sobě, roste (J 12,23-26)
- Co zaséváš - to budeš sklízet (Ga 6,7-9)
- Jak zaséváš - tak budeš sklízet (2K 9,6-11)
- Nezemdlíš-li a nevzdáš-li se, budeš ve svůj čas žnout (Ga 6,9)
- Ti, kdo nyní s pláčem zrno rozsévají, se zpěvem pak budou sklízet úrodu. Setba – to je oběť, sebezapření, teprve žeň přinese sladkou odměnu (Ž 126,5-6 SNC)
- Kdo rozsévá spravedlnost, má mzdu jistou (Př 11,18 ČEP)
- Semeno klíčí a roste a země sama od sebe plodí (Mk 4,23-29)
- Tedy ani ten, kdo sází, ani ten, kdo zalévá, nejsou něčím zvláštním, ale Bůh, který dává růst (1K 3,7)
- Boží království je podobno hořčičnému zrnu (Mk 4,30-32; Mt 13,31-32; L 13,18-19)
- Rosteme v krocích a úrovních od milosti k milosti, od víry k víře, od slávy k slávě, od síly k síle (J 1,16; Ř 1,17; 2K 3,18; Ž 84,8; Iz 40,29-31)
- Cílem našeho života a služby je zjevení a oslavení Krista (J 3,30; 2Pt 1,2; 3,18; Ef 4,15)
- Čeká nás velká sklizeň (Iz 60,22; Iz 54,1-3)
- *Co a jak ve svém životě sklízíš? Co a jak ve svém životě rozséváš? Co a jak budeš sklízet?*

Na závěr povzbuzení od apoštola Pavla: **Neodhazujte tedy svou smělou důvěru, která má velikou odplatu. Je vám totiž třeba vytrvalosti, abyste vykonali Boží vůli a obdrželi zaslíbení. „Neboť ještě velmi, velmi krátký čas, a ten, který má přijít, přijde a nebude otálet; můj spravedlivý bude žít z víry, ale kdyby ustoupil, nebude v něm mít moje duše zalíbení.“ My však nejsme ti, kdo ustupují k záhubě, nýbrž lidé víry k zachování duše.** (Žd 10,35-39)

Dar spravedlnosti

Alena Mrázková

Když zápasíme s pocity viny, nedostatečnosti, nehodnosti, neschopnosti, nepřijetí sama sebe, máme pocit, že Bůh je krutý a potrestá nás za sebemenší poklesek v životě. Pokud máme stále pocit, že pro Boha děláme málo, i když jsme službou vysíleni, pokud se sami sobě nelíbíme, potřebujeme utvrdit ve spravedlnosti a milosti.

Když je nějaký člověk prohlášen za spravedlivého, znamená to, že je bez viny. Je to člověk, kterému jsou odpuštěny hříchy. Spravedlivými se stáváme obrácením. Spravedlnost dostáváme od našeho Pána pasivně, nemusíme pro ni

nic dělat, protože vše již učinil Ježíš. „Dokonáno jest.“ Pán nás ospravedlnil na základě Ježíšovy smrti na kříži, my už na své spravedlnosti nemáme pracovat. Snadno nás potom napadne, že tedy není důležité, jaký žijeme život, ale není tomu tak. **Proto se i my ... nepřestáváme za vás modlit ... abyste vedli život hodný Pána a ve všem se mu líbili, abyste nesli ovoce v každém dobrém skutku a rostli v poznání Boha.** (Ko 1,10) Ještě jeden verš o posvěcení: **Pána Krista posvěťte ve svých srdcích.** (1P 3,15)

Jak mohu být spravedlivý, když občas zhřeším? Je rozdíl mezi hřešením a zhřešením. Hřešení je stálé setrvávání v nějakém hříchu. Pokud víme, že jsme v hříchu, nikdo o tom neví, svůj hřích kryjeme a děláme, že je vše v nejlepším pořádku, potřebujeme hřích vyznat, oddělit se od něj, zneprátnit si ho. A už to nečinít. V některých případech je dobré vyznávat hříchy s někým a být delší dobu někomu vykazatelný. Naším úkolem je žít život v posvěcení, tedy vyznávat hříchy, žít otevřený a upřímný život. Něco jiného je ale když zhřešíme, občas v něčem padneme, vyznáme svůj hřích a Pán nám odpustí. Náš Bůh rád odpouští hříchy a když je odpustí, už na ně nevzpomene. Z lásky k Bohu Otci vyznáváme hříchy, protože víme, že hřích našeho Otce rmoutí. Máme stále Boží přízeň pro Ježíše Krista, pro spravedlnost, i když zhřešíme.

Můžeme přepadnout do dvou extrémů – buď do laciné milosti nebo do života v totální dřině, kdy žijeme život na základě skutků a snažíme se jimi získat Boží přízeň. Pokud bychom žili v extrémě laciné milosti, myslíme si, že je lhostejné, jak žijeme, vždyť Bůh nám stejně odpustí. Můžeme hřešit, jak chceme. Ani jeden postoj není dobrý.

1. Člověk nedovedl naplnit požadavky zákona

Izraelci si měli připomínat všechna nařízení a měli je dodržovat. Třásně na jejich obleku jim připomínali mnoho nařízení, kterými se měli řídit, aby získali spravedlnost ze zákona. Člověk nedovede získat spravedlnost svými skutky z vlastní síly či vůle. Každý zhřešil a je daleko od Boží slávy. **Mluv k Izraelcům a řekni jim, aby si po všechna pokolení dělali na okraji svých šatů třásně a nad třásně at' si dávají na okraj svého roucha purpurově fialovou stuhu. Budete mít třásně, abyste si při pohledu na ně připomínali všechna Hospodinova přikázání a plnili je, abyste se neřídili vlastním srdcem a vlastníma očima, jako se jimi řídí smilníci.** (Nu 15,37-39) Lidé nedovedou naplnit požadavky zákona, tedy docílit spravedlnosti zachováváním příkazů. Ježíš ale dovedl naplnit všechny požadavky zákona. Bůh věděl, že lidé spravedlnosti ze zákona nedocílí, a proto poslal Ježíše, aby docílil spravedlnosti on.

2. Ježíš byl spravedlivý a spravedlnost pro nás vydobyl na kříži

Ježíš mu odpověděl: Nech to nyní; neboť takto je třeba, abychom naplnili všechnu spravedlnost. (Mt 3,15) Ježíš splnil všechny požadavky zákona. Ježíš

je Boží syn, také je synem Marie. Ačkoli se narodil z ženy, měl podstatu Boží, Bůh byl jeho Otcem, a tak Ježíš nikdy nezhrěšil. **Když Pilát seděl na soudní stoli, vzkázala mu jeho žena: Neměj nic s tím spravedlivým, neboť jsem dnes kvůli němu ve snu mnoho vytrpěla.** (Mt 27,19) Dokonce i nevěřící měli zjevení Ježíšovy spravedlnosti! Když Pilát viděl, jaké je pozdvižení mezi Židy, řekl: Jsem nevinný krví tohoto spravedlivého. Je to vaše věc. Pilát nechtěl odsoudit spravedlivého člověka, ale poddal se tlaku davu. Vydal jim Ježíše, ačkoli věděl, že je spravedlivý. Myslel si, že se symbolickým omytím rukou zbavil viny za smrt nevinného člověka. Neuvědomil si, že s velkou mocí a autoritou vůdce přichází i velká zodpovědnost a že se zodpovědnosti nezbaví jen omytím rukou.

Ježíš nám svou smrtí získal spravedlnost. On nesl naše hříchy, vinu, tedy i naši nespravedlnost na kříži. Pro náš hřích a vinu ho opustil Otec v době, kdy umíral, abychom my mohli být spaseni, ospravedlněni a mohli vejít do společenství s ním. **Tím, co zakusí, získá můj služebník spravedlnost mnohým.** (Iz 53,11) **Toho, který nepoznal hřích, za nás učinil hříchem, abychom se my v něm stali Boží spravedlností.** (2K 5,21) Došlo k záměně: Ježíš se stal místo spravedlnosti hříchem, my jsme se stali místo hříšného stavu spravedlností. Podle Hartwiga Henkela je ještě vyšší stupeň spravedlnosti - „být spravedlností“. Není na nás hřích, Pán nám naše přestupky nepočítá, ale naopak je příkrývá, když je vyznáme. Duch svatý nám klade před oči naši spravedlnosti.

Stále ještě nedovedete přijmout svou spravedlnost? Víme, že žijeme v Kristu Ježíši, tedy Kristus žije svůj život v nás. Spravedlivý Ježíš žije v nás! Když se na nás Otec podívá, uvidí v nás spravedlivého Krista, kterého velice miluje. Miloval nás, když jsme ještě byli hříšní, oč více nás miluje, když je v nás Kristus. Nic nebrání našemu láskyplnému vztahu s Bohem.

3. Líbíme se Bohu pro spravedlnost Kristovu

Velmi se veselím z Hospodina, má duše jásá k chvále mého Boha, neboť mě oděl rouchem spásy, zahalil mě pláštěm spravedlnosti jak ženicha, jenž si jako kněz čelenku bere, a jako nevěstu, která se kráší svými šperky. Jako země dává vzrůst tomu, co klíčí, jako zahrada dává vzklíčit tomu, co bylo zaseto, tak Panovník Hospodin dá vzklíčit spravedlnosti a chvále přede všemi pronárody. (Iz 61,10-11) Spravedlnost je krásný šat. V něm se Bohu líbíme, pokud na nás Bůh shůry hledí, je potěšen z naší krásy před ním. Důvodem je darovaná spravedlnost. Spravedlnost nás také povzbuzuje a vede do radosti a vděčnosti. Když si představíme svatbu, jak se manžel raduje ze své krásné nevěsty, vidíme, jak hodně se líbíme našemu Bohu a jak je z nás nadšený. Podle tohoto verše plášť má i ženich. Pokud přijdeme k Bohu na základě vlastního výkonu, a tím se snažíme získat jeho přízeň, je to jako bychom přišli zahaleni do roztrhaného pláště. Spravedlnost je ale krásný plášť, do kterého nás oblékl sám Bůh, abychom byli připraveni pro den svatby církve a Ježíše.

Je napsáno, že Panovník dá vzkličít spravedlnosti a chvále přede všemi národy. Víme, že Bůh přebývá uprostřed chval. Také si můžeme všimnout, že na prvním místě je spravedlnost a potom chvála. Tedy i důležitou oblastí pro ctitele Boží je vědomí své darované spravedlnosti. Spravedlnost by měla být důvodem, proč máme Boha chválit a také důvodem, proč máme odvahu předstoupit před svatého Boha. Spravedlnost nás vede do vděčnosti, vždyť skrze ni jsme tolik získali!

Radujme se a jásejme a vzdejme mu chválu; přišel den svatby Beránkovy, jeho choť se připravila a byl jí dán zářivě čistý kment, aby se jím oděla. Tím kmentem jsou spravedlivé skutky svatých. (Zj 19,8) Když prožijeme přijetí od Boha Otce, máme jistotu, že se Bohu líbíme, neseme ve svém životě ovoce skutků spravedlnosti. Jsme oděni do spravedlivých skutků i do spravedlnosti, je to jeden a tentýž šat.

4. Spravedlnost uvádí do Boží přítomnosti

Já však ve spravedlnosti uzřím tvoji tvář, až procitnu, budu se sytit tvým zjevem. (Ž 17,15) Před Boží tvář nás vede spravedlnost. Nejsou to naše dobré skutky, ani naše snaha o dobrý život, není to sebetřýzeň za naše hříchy. Spravedlnost, očistění a zbavení vin, to nás dovede před Boží tvář. Spravedlnost je jednou z podmínek pro vstup do Boží přítomnosti.

Tvoji kněží at' obléknou spravedlnost, tvoji věrní at' plesají. (Ž 132,9) Kněz předstupoval před Boha ve svatyni svatých. Dostal se do kontaktu s nejhlubší a nejsilnější Boží přítomností. Důvodem, proč i my vstupujeme do přítomnosti Boží, je spravedlnost.

5. Spravedlnost přináší pokoj

Když jsme tedy byli ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista. (Ř 5,1) Jsme s Bohem smířeni, nic nás od něj neodděluje. Náš Pán udělal všechno proto, abychom mohli mít k němu opět otevřený přístup, tak jako to měli Adam s Evou v ráji. Proto poslal Krista, aby zemřel za naši vinu na kříži.

6. Spravedlnost uvádí do vlády

Nebot' ti, kteří přijímají hojnost milosti a dar spravedlnosti budou vládnout v životě skrze toho jednoho Ježíše Krista. (Ř 5,17) S Kristem vítězíme v různých situacích, v kterých zápasíme, např. v boji s nemocemi, s pokušeními apod. **Spravedlivý se bude radovat, nebot' uzří pomstu, umyje si nohy v krvi ničemů.** (Ž 58,11) Ďábel a jeho démoni jsou největší ničemové na tomto světě. Nebojujeme proti lidem, ale proti duchovním silám. Můžeme si nárokovat zničení ničemy (např. nemoci, jakékoli spoutanosti v našem životě) pro darovanou spravedlnost.

7. *Spravedlivý uvidí mnoho vyslyšených modliteb*

Je více zaslíbení pro modlitbu spravedlivého v Písmu. **Mnoho zmůže modlitba spravedlivého.** (Jk 5,16) Bůh slyší modlitby spravedlivého a chce je vyslyšet. **Hospodin je daleko od ničemů, ale modlitbu spravedlivého vyslyší.** (Př 15,29)

8. *Spravedlnost přináší smělost a pevnost*

Máme smělou důvěru v přístupu k Bohu, ale jsme i celkově smělí v životě. **Spravedlivý si je jistý (smělý) jako mladý lev.** (Př 28,1) Bůh upevňuje spravedlivého. **Spravedlivý se nikdy nepohne, ničema však zemi neobsadí.** (Př 10,28)

9. *Spravedlivý je požehnaný*

Můžeme si jako dědictví nárokovat požehnání v každé oblasti. **Požehnání je na hlavě spravedlivého, avšak ústa ničemů přikrývají násilí.** (Př 10,16)

Modlitba spravedlivého: Otče, přicházím k tobě na základě darované spravedlnosti. Vím, že se ti líbím. Odpusť mi, že jsem včera zhřešil, děkuji ti, že mi odpouštíš. Děkuji ti, že moje modlitba má moc. Vím, že mohu směle přijít do tvé přítomnosti a vidět tvoji tvář, děkuji ti za tuto milost. Směle vyznávám, že spravedlnost je mé dědictví a nárokuji si plné zdraví. Žádná nemoc se nesetká se zdarem v mém životě. Děkuji, že Kristus žije svůj spravedlivý život ve mně a koná skrze mne skutky spravedlnosti.

Láska k pravdě

Láska k pravdě zostřuje naše rozlišování a chrání nás před oklamáním.

John Bevere

Když nás Ježíš varuje: „Hleďte, aby vás nikdo nesvedl“, říká nám tím, že *je to naše zodpovědnost mít se před svodem na pozoru* (Matouš 24,4). Toto varování je však k ničemu, pokud si neuvědomíme a ve své myslí si neustanovíme skutečnost, že cesta pravdy není nikdy snadná. Máme ve skutečnosti zaslíbení, že bude doprovázena těžkostmi (Marek 4,17). Soužení a trápení jsou na cestě poslušnosti našimi společníky. Ti, kdo jsou zvyklí na pohodlí a klid, zjistí, že se obracejí na stezku „dobrého života“, zvláště je-li jim její směr předložen jako „slovo od Pána“.

MY JSME ZODPOVĚDNÍ

Výborný příklad falešného slova o pohodlí najdeme v 1. Královské 13. Bůh poslal do Bét-elu proroka, aby konfrontoval bezbožného krále Jarobeáma. Bůh

dal proroku velmi přesné instrukce: neměl jíst, pít ani se vracet stejnou cestou, kterou přišel. Poslechl a směle vyřídil Boží poselství v moci a autoritě. Král se rozlítil, vztáhl ruku, aby toho Božího muže dal zavřít a ta ruka rázem uschla. Král poté prosil proroka, aby se za něhou Hospodina přimluvil. Boží muž se modlil a králova ruka byla opět normální.

Jarobeám byl vděčný, i když nečinil pokání, a pozval proroka, aby s ním šel do paláce, kde se mu dostane občerstvení a odměny. Prorok bez váhání královo pozvání odmítl a zopakoval pokyny, které dostal: „Neboť tak mi přikázal Hospodin Svým slovem: ‚Nebudeš jíst chléb ani pít vodu a nevrátíš se zpět cestou, kterou jsi šel.‘ (1. Královská 13,9). V poslušnosti se okamžitě vydal jinudy na cestu zpět domů do Judska.

Zpráva o tom se rychle rozšířila a tohoto mladého proroka vyhledal starý prorok, který sídlil v Bét-elu. Našel ho, jak sedí pod dubem a odpočívá. Jeho pouť byla dlouhá a konfrontace velmi intenzivní. Měl hlad, žízeň a byl slabý, což znamenalo, že byl zranitelný! Právě takovéto podmínky těžkostí a nepohodlí vyhledává podvod, aby mohl udeřit!

Starý prorok ho pozval, aby se s ním vrátil a občerstvil se. Boží muž znovu zopakoval své pokyny: „Nemohu se s tebou vrátit, nepůjdu s tebou. Na tomto místě nebudu jíst chléb ani s tebou pít vodu, neboť tak mi nařídil Hospodin svým slovem: ‚Nebudeš tam jíst chléb ani pít vodu ani se nevrátíš cestou, po níž jsi šel.‘ (1. Královská 13,16-17).

Starý prorok rychle odpověděl: „I já jsem prorok jako ty. Na Hospodinův pokyn ke mně promluvil anděl: ‚Přiveď ho s sebou zpátky do svého domu, ať pojí chléb a napije se vody.‘ (1. Královská 13,18). Bůh musel vidět, jak je unavený a rozmyslet si to. Možná stačilo, že odmítl královo pozvání. Možná Bůh nemyslel vážně to, co řekl. Ne, Písmo to vysvětluje: „Tak ho [starý prorok] obelhal.“

Je důležité si povšimnout, že Bůh nenávidí, když je Jeho jméno používáno k propůjčování autority našim vlastním plánům. Natvrdo to říká skrze proroka Jeremjáše:

Přestaňte používat tohoto rčení: „proroctví od Hospodina“. Lidé ho používají, aby dali autoritu svým vlastním nápadům, a převracejí vzhůru nohama slova našeho Boha, živého Boha, Hospodina Všemocného. (Jeremjáš 23,36; NTL)

Bůh říká, že když lidé používají Jeho jméno, aby vynášeli své vlastní myšlenky, převracejí „slova našeho Boha vzhůru nohama“. To přináší zmatek, pochyby a rozumování. Způsobuje to, že se přikláníme ke svému vlastnímu chápání a opouštíme tak přímou stezku.

NESVEDLO HO TO JASNĚ VIDITELNÉ

Tento mladý muž Boží opustil přímou cestu, která přinášela nepohodlí a šel se starým prorokem na pohodlné místo. V té chvíli a v tom stavu vypadala lež mnohem rozumnější než Boží pravda. Toto dočasné pohodlí však bylo velmi drahé. Když jedli, dostalo se ke starému proroku Hospodinovo slovo:

Toto praví Hospodin: „Poněvadž ses vzepřel rozkazu Hospodinovu a nedodržel jsi příkaz, který ti dal Hospodin, tvůj Bůh, ale vrátil ses a jedls chléb a pils vodu na místě, o němž ti řekl: „Nebudeš tam jíst chléb ani pít vodu, nedostane se tvé mrtvé tělo do hrobu tvých otců.“ (1. Královská 13,21-22)

Pár hodin poté, co předal klamně slovo, vyslovil starý prorok pravé poselství z nebes. Znovu tu vidíme, stejně jako u Balaáma, že zkažený prorok může mít ve svém životě aktivní dar pravého proroctví. Neposlušný mladý prorok opustil dům starého proroka, byl zadáven lvem a během několika hodin zemřel, čímž se Hospodinovo slovo naplnilo!

Ačkoli byla přepychová hostina v paláci lákavější než chléb a voda v domě proroka, neměl mladý prorok problém krále odmítnout. Nebylo potřeba velkého rozlišení, aby prohlédl královu nabídku. Když k němu však přišel jiný prorok či věřící se slovem, které tomuto mladému, unavenému proroku nabízelo pohodlí, zabralo to. Myslel si, že je to Boží požehnání za jeho poslušnost. Vůbec však netušil, že velmi brzy ponese následky své volby, ačkoli jednal z dobré víry, když mu ten starý prorok lhal!

Změnil se způsob, jakým se Bůh dívá na věci dnes? Nebo jsme my pozměnili svůj pohled, aby vyhovoval našim slabostem? Není zapotřebí velkého rozlišení, abychom poznali a vyhnuli se bezbožným vedoucím či těm, kteří jsou v jasném bludu. To jsou vlci ve vlčím rouchu. Matoucí je pro nás ta důmyslnější forma - vlci v ovčím rouchu, kteří přinášejí sladká slova a mají duchovní dary. Mluvil jsem s pastory sborů, které byly zasaženy znečištěnou službou. Zmateně se mě ptají: „Johne, přinesli i něco dobrého a vím, že skrze ně pracují ryzí dary. Jak z nich tedy mohla vyjít taková zkáza? Jak to, že je dobré tolik propletené s tím špatným?“ Když se jich zeptám, jaké bylo celkové ovoce těchto setkání, velmi brzy uznávají, že celkovým ovocem byl zmatek a zkáza.

Nemůžeme se otevírat a přijímat prostě jakékoliv slovo od kohokoliv. Musíme si uvědomit, že naší zodpovědností je rozlišovat pravdu od lži. Lidé stojící ve vedení budou vydávat počet z těch, kteří jim byli svěřeni do péče a kteří byli zplundrováni či pošpiněni falešnými slovy, které na ně dovolili, a nekonfrontovali je. Bůh nám dal způsob, jak identifikovat lež a podvod a jak jim uniknout.

LÁSKA K PRAVDĚ

Pavel vysvětlil, že důvodem, proč se mnozí nechávají v těchto posledních dnech tak snadno svést, je to, že „nepřijali lásku k pravdě“ (2. Tesalonickým 2,10; podle angl. př.). Lásku k pravdě zostřuje naše rozlišování a chrání nás před omylem. Ti, kteří mají vypěstovanou tuto lásku k pravdě, nebudou nikdy vyvyšovat dar (jako je prorocství) nad Boží moudrost. Lásku k pravdě se vždy rozhodne poslušně se podřídit, i když v tom nevidí žádný osobní užitek. To je ochranou před jakoukoliv pohodlnou lží či klamem, uváděnými slovy „takto praví Pán.“

Klíč k nedostatku tohoto rozlišení vidíme v incidentu, který se odehrál mezi tím mladým Božím mužem a starým prorokem ve Starém zákoně. Když mu bylo nabídnuto „slovo“, které by ulevilo jeho trápení, zopakoval své pokyny: „*Nemohu* se s tebou vrátit, nepůjdu s tebou. Na tomto místě nebudu jíst chléb ani s tebou pít vodu, neboť tak mi nařídil Hospodin Svým slovem: Nebudeš tam jíst chléb ani pít vodu ani se nevrátíš cestou, po níž jsi šel.“ (1. Královská 13,16-17; kurzíva přidána). V této odpovědi je však skrytá jeho vůle. Najdeme ji ve slově *nemohu*. Dostavily se těžkosti a nepohodlí, úkol byl téměř splněn a jeho nadšení pohasínalo. Hospodinovo slovo ho již nevedlo ani nenaplněovalo. Naopak ho omezovalo.

Pojďme postavit *nemohu* do protikladu s Davidovými slovy. Říká: „Plnit, Bože můj, Tvou vůli je mým přáním, Tvůj zákon mám ve svém nitru.“ (Žalm 40,9). A znovu v Žalmu 119,47: „Tvá přikázání jsou pro mne potěšením, já jsem si je zamiloval.“ David miloval pravdu, i když se ho ti nejbližší od ní snažili odradit. Jeho láska k pravdě blokovala všechny cesty, kterými by se do jeho srdce chtěl dostat klam.

Příkladem je to, jak se David ukryl v pustině, aby unikl Saulově hněvu. David již králi dokázal svou nevinu. (Viz 1. Samuelova 24). Přesto ho Saul se třemi tisíci bojovníky opět pronásledoval do pouště Zíf. Davidovi bylo jasné, že Saul je rozhodnutý ho zabít.

Jednoho večera se David s Abíšajem vplížili do Saulova tábora. Nikdo ze strážných je neviděl, protože Bůh uvedl na celý tábor hluboký spánek. Proplétali se armádou spících mužů, až stanuli nad spícím Saulem.

Abíšaj prosil Davida: „Bůh ti dnes vydal do rukou tvého nepřítele. Ted dovol, ať ho jedinou ranou přirazím kopím k zemi, druhé rány nebude potřeba.“ (1. Samuelova 26,8)

Abíšaj měl hodně dobrých důvodů, proč by mu David měl přikázat zabít Saula. Za prvé a především - Saul zabil 85 nevinných kněžích, jejich ženy a děti - naprosto chladnokrevně! Pod vedením takového bláznivého muže byl celý národ v nebezpečí.

Za druhé - Bůh skrze slovo Samuele pomazal Davida jako příštího krále Izraele. Bylo načase, aby se David přihlásil o své dědictví! Copak chce skončit jako mrtvola a nikdy to proroctví nenaplnit?

Za třetí - copak se Saul nevydal se třemi tisíci muži, aby Davida a jeho muže zabil? Teď byla chvíle zabít nebo být zabit. Jistě by to byla sebeobrana. Abíšaj věděl, že každý soud by jejich konání uznal.

Za čtvrté - nebyl to snad Bůh, který na celou armádu uvedl hluboký spánek, takže mohli přijít až k Saulovi? To byla šance od Boha, která se možná už nikdy nevrátí. Teď byla chvíle chopit se naplnění toho slova!

I když tyto důvody zněly dobře, dávaly smysl a byly vysloveny ústy povzbuzujícího bratra, byly pro Davida ve skutečnosti zkouškou. Všechny Abíšajovy argumenty byly pravdivé, ale nebyly *pravdou*. Bůh zkoušel Davida, aby viděl, jak se zachová. Jaký král z něho bude? Bude používat svoji autoritu, aby sloužil sobě nebo ostatním? Bude jednat jako soudce nebo dá prostor Božímu spravedlivému soudu? David věděl, že Saul není jeho služebník, aby ho mohl soudit. Kdyby David byl jen trošičku toužil po trůnu, nechal by Saula zabít. Jak se David díval na matný obrys spícího Saula, viděl něco jiného. Vidíme to v jeho odpovědi:

Neodpravuj ho! Vždyť kdo vztáhne ruku na Hospodinova pomazaného a zůstane bez trestu? ... Chraň mě však Hospodin, abych vztáhl ruku na Hospodinova pomazaného. (1. Samuelova 26,9.11)

David viděl mezi sebou a Saulem Hospodinovu ruku. Jeho láska k Boží pravdě mu zabránila, aby si silou vzal to, co mu Bůh zaslíbil, ačkoli zabití Saula by ukončilo všechno jeho nepohodlí. Ačkoli byl psanec, byl svobodný od chamtivosti, která mučila Saula. Chtěl, aby pravda byla vyvýšena nad jeho pohodlí. Toto hledání vlastního pohodlí stála mladého proroka jeho život. Odvrátil se kvůli falešným důvodům od Božího slova.

Máme-li chodit ve svobodě od klamu, musíme dovolit Duchu Svatému, aby hluboko v nás vytvořil spalující lásku k pravdě. Jak se člověk na takové místo dostane? Důvěrou v Boží věrnost. David napsal:

Doufej v Hospodina, konej dobro, v zemi přebývej a syť se Jeho věrností. Těš se v Hospodinu a dá ti touhy tvého srdce. Svou cestu svěť Hospodinu, doufej v Něho, On Sám bude jednat. Dá, že tvoje spravedlnost zazáří jak světlo, jako polední jas tvoje právo. Ztiš se před Hospodinem a trpělivě na Něho čekej. (Žalm 37,3-7; podle angl.př.)

David nám nařizuje, že při čekání na naplnění Jeho zaslíbení se máme „sytit Jeho věrností“. Byly doby, kdy odříkávání zaslíbení moji duši již nesytilo. Obklopovala mě protivenství a odpovědi byly mimo můj dosah. V té době jsem

se sám povzbuzoval v Pánu. Důvěřoval jsem Jeho věrnosti s vědomím toho, že naplní Svě spravedlivé slovo. Během tohoto nepříjemného procesu čekání mi byla nabídnuta úniková cesta z mého nepohodlí, ale já hluboko uvnitř věděl, že to nebyla Boží cesta.

Bůh slibuje, že nám dá touhy našeho srdce, jak čteme v Žalmech. Mnozí z nás jsme vinni tím, že tento verš špatně aplikujeme. Bereme to jako slovo o naplnění našich chamtivých tužeb. To ale David neřikal. David nás vybízí, abychom se těšili v Hospodinu a svěřili Mu své cesty, protože Bůh do nás na oplátku dává spravedlivé touhy a Sám je naplňuje. Při zkoumání životů těch, kteří v Novém zákoně chodili v Boží blízkosti zjistíme, že jejich největší touhou bylo znát Boha intimně a vidět, jak s Ním chodí i ostatní.

Pavel to vyjádřil takto: „Toužím z celého srdce a modlím se k Bohu, aby Izrael došel spásy.“ (Římanům 10, 1). Slyšíte jeho touhu? Nebylo to kvůli osobnímu zisku, pohodlí či uznání. Spíše v něm hořela Boží touha po spasení Izraele. Ve skutečnosti zapřel svá vlastní práva a výsady jen proto, aby jeho touze nic nebránilo. Slyšte jeho srdce, když píše: „Raději snášíme nedostatek, jen abychom nekladli žádnou překážku do cesty Kristovu evangeliu.“ (1. Korintským 9,12). Takového člověka bylo velmi těžké oklamat. Bůh nám všem pomáhej!

Apoštol Jan byl dalším. Napsal: „Nemám větší radost, než když slyším, že moje děti žijí v pravdě.“ (3. Janova 4). To je jako ozvěna Pavlovy největší touhy. Také ostatní v Novém zákoně měli stejný postoj. V jejich vyřčených touhách nenajdeme ani náznak touhy po jejich vlastním pohodlí, úspěchu či dokonce finanční prosperity.

Pavel popsal naše dny jako zlé a nebezpečné, protože láska k sobě samému, k penězům a potěšení zastíní lásku k pravdě. Srdce se odvrátí od motivů, které měli David, Pavel nebo Jan. Proto se budou chtít „stále učit a nikdy nemohou přijít k poznání pravdy.“ (2. Timoteovi 3,1-7). Mohou jezdit do sborů, na konference, stanová setkání a semináře, a přesto se nezmění. Shromažďují informace bez následné proměny. Informace není poznání. Poznání přichází skrze hlad, pokoru a aplikaci. Bůh si schovává poznání pro ty, kteří poznání milují.

Náboženství může být horlivé a vášnivé. Farizeové byli tak vášniví, že pro to, čemu věřili, byli schopní zabíjet. Můžete však milovat doktrínu či náboženství, a přesto nemilovat pravdu. Pravda není učení; lze ji najít pouze v osobě Ježíše. On slíbil: Já jsem ta cesta, *pravda* i život.“ (Jan 14,6; kurzíva přidána).

Ti, kdo milují pravdu, budou milovat Ježíše. Přijímají a poslouchají Boží Slovo, i když se může zdát, že je to k jejich újmě. Touží po naplnění Božího Slova ne proto, že milují sebe, ale protože milují Boha. Jejich největší touhou je vidět ostatní v Boží vůli a přítomnosti. Raději se podřídí všemu, co Bůh říká a ochotně za to budou trpět, než aby se přimkli ke slovu, slibujícímu osobní prospěch či pohodlí na úkor pravdy. Pozdvihují kříž a pokládají svůj život.

Tento druh podřízenosti se vyznačuje opravdovou pokorou. Pokora není utlačující či omezující, je to souhlas s pravdou. Najdeme ji, když odložíme své programy, touhy a vůli a budeme s vášní naplňovat ty Boží. I když to není snadné, pokorní jsou posilováni Boží milostí a Jeho milost je víc než schopná ochránit nás před klamem (1. Petrova 5,5)!

(John Bevere: Takto praví Pán? - Jak poznat, kdy k vám Bůh mluví skrze někoho jiného, Koloděje - Vaňková 2008, s. 139-145)

Následovat, či vést své srdce?

Stephen Kendrick & Alex Kendrick

CO JE TO SRDCE?

Vaše identita. Vaše srdce je nejdůležitější částí toho, kým jste. Je to střed vaší bytosti, kde sídlí a ve kterém se zjevuje vaše „skutečné já“. „Jako voda odráží tvář jako tvář, tak srdce člověka odráží člověka“ (Př 27,19). Jak člověk přemýšlí ve svém srdci, takový opravdu také je (srov. Př 23,7).

Střed vaší osobnosti. Protože vaše fyzické srdce je ve středu vašeho těla a posílá odtud životodárnou krev do každé živoucí buňky, slovo „srdce“ bylo po staletí používáno k symbolickému vyjádření základního zdroje a východiska všech vašich myšlenek, názorů, hodnot, motivací a přesvědčení.

Vaše řídicí centrála. Vaše srdce je jakýmsi „Pentagonem“, jakousi řídicí centrálou všeho, co děláte. V důsledku toho je pak také každá oblast vašeho života ovlivněna tím, kam směřuje vaše srdce.

CO JE ŠPATNÉ NA TOM, KDYŽ NÁSLEDUJI SVÉ SRDCE?

Spoléhat se na své srdce je pošetilé. Svět nám říká: „Řid' se svým srdcem!“ či „Následuj své srdce!“ To je filozofie všech možných guru z oblasti New Age, svépomocných seminářů a romantické populární hudby. Protože to zní romanticky a vznešeně, pomáhá tento slogan prodávat miliony zvukových nosičů a knih. Problém zde však spočívá v tom, že v těchto kontextech „následovat srdce“ obvykle znamená vydat se za čímkoli, co se vám v ten který okamžik zdá jako správné, nezávisle na tom, zda to také skutečně správné je či není. Znamená to, že máme obezřetnost a svědomí vyhodit oknem a že se máme řídit podle svých nejposlednějších momentálních pocitů, nápadů a chvilkových tužeb, nezávisle na tom, co nám k tomu říká zdravý rozum či dobrá rada přátel. Bible říká: „Kdo spoléhá na svůj rozum (v hebr. dosl. ‚srdce‘), je hlupák, ale kdo žije moudře, unikne“ (Př 28,26).

Naše srdce je nespolehlivé. Lidé zapomínají, že pocity a emoce jsou mělké, nestálé a nespolehlivé. Mohou se měnit v závislosti na okolnostech. Ve snaze následovat své srdce lidé opouštějí svá zaměstnání, aby založili hudební skupinu nevalné kvality, vyhodí oknem své životní úspory ženouce se za vidinou výhry v dostihových sázkách, nebo opouštějí svého celoživotního partnera, aby si namluvili atraktivní spolupracovníci, která je sama již podruhé vdaná. V tom, co vám připadá správné nyní, když se vznášíte na výšinách sladkých pocitů, po pár letech často rozpoznáte zásadní životní chybu. Tato sobecká filozofie je také příčinou nesčetných rozvodů. Mnohé vede k tomu, že se s její pomocí vymluví ze svých dosavadních závazků ke svým celoživotním partnerům, protože „je již nemilují“.

Naše srdce je porušené. Pravdou je to, že naše srdce jsou v podstatě sobecká a hříšná. V bibli čteme: „Srdce je lstivé nade vše, je nevyčísitelné. Kdo mu porozumí?“ (Jer 17,9). A Ježíš říká: „Neboť ze srdce vycházejí špatné myšlenky, vraždy, cizoložství, smilstva“ (Mt 15,19). Pokud naše srdce nejsou hluboce proměněna Bohem, povedou nás stále k tomu, že se budeme rozhodovat pro špatné věci.

MĚLI BYCHOM VŽDY NÁSLEDOVAT SVÉ SRDCE?

Král Šalamoun řekl: „Moudrý má srdce na pravém místě, hlupák na nepravém“ (Kaz 10,2 ČEP). Stejně jako vás srdce může vést k nenávisti, žádosťivosti a násilí, tak také může být vedeno láskou, pravdou a laskavostí. Když budete chodit s Bohem, bude do vašeho srdce vkládat sny, které touží ve vašem životě naplnit. Také do vašeho srdce bude vkládat schopnosti a dovednosti, které ve vás chce rozvinout pro svoji slávu (srov. Ex 35,30-35). Daruje vám do srdce touhu po štědrém dávání potřebným (srov. 2 K 9,7) a po Boží oslavě (srov. Ef 5,19). Když budete dávat Boha na první místo, ujme se vedení a bude naplňovat dobré touhy vašeho srdce. Bible říká: „Měj rozkoš z Hospodina – on naplní prosby tvého srdce“ (Ž 37,4). Následovat své srdce tedy smíte a máte jediné tehdy, když víte, že vaše srdce je rozhodnuto sloužit Bohu a činit to, co se mu líbí.

PROČ NÁSLEDOVAT SRDCE NESTAČÍ?

Protože naše srdce jsou tak proměnlivá a tak hluboce nespolehlivá, Písmo nám zprostředkovává mnohem mocnější poselství, než je ono „následuj své srdce“. Bible vás vede k tomu, abyste *vedli své srdce*. To znamená převzetí plné zodpovědnosti za jeho stav a nasměrování. Pochopte, že máte kontrolu nad tím, kde se vaše srdce nachází. Dostali jste od Boha moc k tomu, abyste byli schopni své srdce vzít z jednoho místa a postavit je jinam. Následující verše zprostředkovávají toto poselství o vedení našich srdcí.

Př 23,17 „Ať tvé srdce nezávidí hříšníkům.“

Př 23,19 „Ved' své srdce po dobré cestě.“

Př 23,26 „Můj synu, dej mi své srdce, tvé oči ať střeží moje cesty.“
1Kr 8,61 „Nechť je vaše srdce cele s Hospodinem, naším Bohem.“
J 14,27 „Ať se vaše srdce nechvěje a není bázlivé.“
Jk 4,8 „Očist’te srdce, lidé dvojí mysli.“
Jk 5,8 „Bud’te i vy trpěliví a upevněte svá srdce.“

JAK VÉST SVÉ SRDCE?

Nejprve je třeba, abyste porozuměli tomu, že vaše srdce následuje vaše investice. Kamkoli napřete svůj čas, peníze a energii, tam se také bude orientovat vaše srdce. Takto to fungovalo již před vaší svatbou. Psali jste si s vaším partnerem dopisy, kupovali dárky a trávili společný čas – a vaše srdce se více a více obracelo právě tímto směrem, směrem k vašemu partnerovi, pro kterého jste to všechno dělali. Když jste pak později přestali do vašeho vztahu tolik investovat a začali jste svůj čas, peníze a energii věnovat jiným věcem, vaše srdce vás následovalo i tam. To, že dnes již ke svému partnerovu necítíte žádnou lásku, může být tím, že jste do něj včera přestali investovat.

Sledujte své srdce. Jedním z klíčů k úspěšnému vedení vašeho srdce je být si trvale vědomi toho, kde se naše srdce právě nachází. Nevíte, čím je vaše srdce právě teď zaujaté, kde se právě nachází? Můžete to zjistit tak, že se podíváte, čemu jste poslední měsíc věnovali svůj čas, kam jste investovali své peníze a o čem jste převážně hovořili.

Střežte své srdce. Jestliže něco nezdravého pokouší vaše srdce, je vaší zodpovědností, abyste je před tímto pokušením střežili a chránili. Bible říká: „Víc než cokoli jiného střež své srdce, protože z něj vycházejí prameny života“ (Př 4,23). Nedovolte svému srdci, aby dávalo přednost penězům či práci před vaším partnerem a vaší rodinou. Nedovolte svému srdci žádostivě se vztahovat k jiné ženě (srov. Př 6,25). Bible říká: „I kdyby majetku přibývalo, nepřikládejte k tomu srdce!“ (Ž 62,11).

Zaměřte své srdce. Apoštol Pavel říká: „Hledejte to, co je nahoře, kde Kristus sedí na Boží pravici“ (Ko 3,1). Je načase zjistit, kde je třeba, aby vaše srdce bylo, a pak je k těmto věcem zaměřit. Řeknete si: „Ale já vlastně už *nechci* investovat do svého manželství. Raději bych dělal to či ono.“ Dobře, to je možné. Ale to je pravděpodobně proto, že jste tímto směrem již dříve zaměřili své srdce a jste polapeni v mentalitě nesené heslem „následuj své srdce“. Avšak od nynějška se již nemusíte nechat řídit vlastními pocity. Žádostivost vzniká tehdy, když zaměříte srdce na něco, co je špatné a zakázané. Můžete se rozhodnout, že pozornost svého srdce odkloníte od těchto špatných věcí a zaměříte ji k tomu, co je správné.

Investujte své srdce. Nečekejte na to, až ucítíte, že děláte to, co je správné. S investicí do vašeho partnerského vztahu nečekejte na to, až ucítíte, že opět svého partnera začínáte milovat. Začněte již nyní nasměrovávat své síly do svého

manželství a začněte investovat tam, kde předpokládáte, že by vaše srdce mělo být. Udělejte si dostatek času na svého partnera. Kupujte mu dárky. Pište dopisy. Zvěte a chodte na rande. Čím více budete tímto směrem investovat, tím více si vaše srdce bude tohoto vztahu vážit. Právě o tomto je celá Výzva lásky – čtyřicet dní vedení vašeho srdce zpět k lásce k vašemu partnerovi.

Toto je Příloha IV obsažená v knize Výzva lásky od Stephen & Alexe Kendricka vydal Návrat domů 2011. Tato cesta obnovy či povzbuzení manželství je mistrně popsána ve filmu V jednom ohni (Fireproof), který je možno s českým dabingem stáhnout na adrese: <http://uloz.to/xenoC9N/v-jednom-ohni-czdub-2008-avi>

***Doporučujeme následující vyučování
ve formátu mp3:***

**Tomáš Korčák:
Otevřená cesta k trůnu milosti
Hory se rozplývají jako vosk před Hospodinem**

**Boyd Harvey:
Osvobozující modlitba**

Záznam ze semináře 11.10.2014. Příručka k semináři od Justiny H. Reicksově „Osvobozující modlitba“ si můžete objednat na www.juda.cz/shop

<http://www.juda.cz/audio/>

Druhá studna v Mosambiku - Iris Ministries

Od 1.1.2013 je vyhlášena sbírka na **2. STUDNU V MOSAMBIKU**. Předpokládaná cena bude podobně jako v roce 2012 6000 USD, což je dnes i s poplatky téměř 150 000 Kč. Při nedělních shromážděních KS Juda jsou prováděny sbírky (viz rozpis níže), na podúčet můžete peníze vkládat průběžně. **Do 9.3.2015 jsme na sbírkách a na vyčleněném podúčtu dostali od dárců celkem 131 571 Kč.** Velice děkujeme všem štedrým dárcům a nechť Pán vám odplatí podle slova: *Kdo se smilovává nad chudým, půjčuje Hospodinu, odplatí mu za to, co vykonal.* (Př 19,17)

**Náš podúčet na vybudování 2. studny v Mosambiku přes Iris Ministries:
182-0460842399/0800**

Křesťanské společenství Juda, Tyršova 95 (Tyršův dům), 276 01 Mělník
vedoucí: Tomáš Korčák, tel.: 607 971 453, e-mail: ksjuda@wo.cz; www.juda.cz
Bankovní spojení: ČSPO Mělník, Křesťanské společenství Juda, 0460842399/0800

DESET CHARAKTERISTIK VÍRY

Tomáš Korčák

*Ten, kdo věří Pánu, důvěřuje jeho slovu,
považuje ho za věrného a sám se tak stává věrným.*

- 1. Víra je uvolňována na základě milosti**
Mt 9,27-31
- 2. Víra přichází a roste skrze slyšení Božího slova a setkání s Ježíšem**
Mk 5,22-24.35-43
- 3. Víra je vytrvalá, dokud neprorazí; nenechá se ničím odradit**
Mk 2,2-12
- 4. Víra je často vyslovována ústy**
Mk 5,24-34
- 5. Víra se projevuje v nějakém konkrétním činu**
J 11,1-53; Mk 10,46-52
- 6. Víra hned poslechne Pánovy příkazy**
Mk 3,1-6; J 9,1-38; J 5,1-20; L 13,10-17
- 7. Víra přijímá skrze Slovo nebo dotyk**
Mt 8,5-13; Mk 6,53-56
- 8. Víra se vyvíjí a je zkoušena**
Mk 7,24-30
- 9. Víra již má a drží neviditelné skutečnosti dříve, než je vidíme přirozeným zrakem**
J 4,46-54
- 10. Víra je plně dokonána v uctívání Boha a následování Ježíše**
L 17,11-19